

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ยืนต้นผลัดใบขนาดใหญ่ สูงประมาณ 25 – 40 เมตร โคนต้นมักจะเป็นพูพอนสูงใหญ่ ลำต้นเปลาตรง เปลือกเรียบ หรือตกละเอียดเป็นแผ่นกลมบาง ๆ มีสีต่าง ๆ กัน ที่พบบ่อย ๆ มักจะออกสีชมพูอมน้ำตาล หรือ เทาอมชมพู ลักษณะเนื้อไม้ สีแดงอมน้ำตาล เป็นมันเลื่อม เส้นตรง เนื้อหยาบ แข็ง เหนียว แข็งแรง และทนทานมาก เปรี้ยวไม่ค่อยกิน ไส้กบตบแต่งไม่ค่อยยาก ขัดชักเงาได้ดี ใบ ออกเป็นช่อ มีใบย่อย 4 คู่ ลักษณะใบรูปหอกแกมรูปไข่ กว้าง 5 ซม. ยาว 9 ซม. ปลายสอบแหลมเว้าตื้น ๆ ตรงปลายสุดเล็กน้อย โคนกลม เนื้อเกลี้ยงเป็นมัน ดอก สีเหลืองอ่อน ออกบนช่อสีเขียวอ่อนอมเทา ยาว 5 – 10 ซม. ผล เป็นฝัก กว้าง 6 – 8 ซม. ยาว 15- 40 ซม. เมล็ด รูปกลมแบน ลักษณะคล้ายลูกสะบ้า เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 3 ซม. ความยาว เฉลี่ย 5 ซม. และความหนาเฉลี่ย 0.8 ซม. น้ำหนักของเมล็ดแห้งเฉลี่ยเมล็ดละ 13 กรัม เปลือกเมล็ดแข็งหนา มาก ผิวด้านนอกเรียบเกลี้ยงเป็นมัน ดูดซึมน้ำยากมาก จากลักษณะของการขึ้นของเมล็ดทำให้เมล็ดที่ร่วงบนดินมักจะค้างอยู่ในป่าจึงจะงอก พบขึ้นอยู่ในป่าดงดิบชื้นตามที่ราบทางภาคใต้และตัวนออกเฉียงใต้ ที่สูงจากระดับน้ำทะเลถึง 800 เมตร

ภาพประกอบ : <https://www.flickr.com/photos/adaduitokla/12339916313/in/photostream/>

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

